

Sygn. akt V Kz 585/16

POSTANOWIENIE

Dnia 3 sierpnia 2016 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi, V Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Zbigniew Mierzejewski

Protokolant: sekr. sąd. Dorota Lerka

przy udziale Prokuratora Ireny Laury Łozowickiej

po rozpoznaniu w sprawie **A. G.**, syna B. i T., urodzonego (...) w K.

oskarżonego o czyn z art. 281 k.k.

zażalenia wniesionego przez obrońcę oskarżonego w dniu 15 lipca 2016 roku

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi

z dnia 11 lipca 2016 roku, w sprawie sygn. akt IV 344/16

w przedmiocie dalszego stosowania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanawia:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2016 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi na podstawie art. 258 § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 264 § 2 k.p.k. postanowił dalej stosować w stosunku do oskarżonego A. G. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania do (...)

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżyła w całości zażaleniem obrońca oskarżonego zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść, tj. art. 258 § 1 pkt 1 k.p.k., polegającą na błędnym przyjęciu, iż istnieje obawa, że pozostając na wolności oskarżony może podjąć działania zakłócające prawidłowy tok postępowania karnego ukrywając się, podczas gdy nie ma żadnych okoliczności, które mogłyby w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego powodować ze strony oskarżonego taką obawę.

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uchylenie tymczasowego aresztowania, ewentualnie zastosowanie innych wolnościowych środków zapobiegawczych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie obrońcy oskarżonego nie jest zasadne.

A. G. został skazany nieprawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi za przestępstwo z art. 281 k.k. na karę 1 roku i 6 miesięcy bezwzględnego pozbawienia wolności.

Powyższa okoliczność świadczy o istnieniu dużego prawdopodobieństwa popełnienia zarzucanego mu czynu w rozumieniu ogólnej przesłanki stosowania środków zapobiegawczych określonej w art. 249 § 1 k.p.k.

Sąd Rejonowy trafnie wskazał na występowanie przesłanki szczególnej zawartej w art. 258 § 1 pkt 1 k.p.k. w postaci obawy ukrywania się oskarżonego, która wynika z faktu, iż nie posiada on miejsca pobytu, od kilku lat jest osobą bezdomną nocującą na klatkach schodowych.

Sąd I instancji słusznie przyjął, że stosowanie wobec A. G. izolacyjnego środka zapobiegawczego jest niezbędne do zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania na jego obecnym etapie, zaś inne środki o charakterze wolnościowym nie byłyby wystarczające.

Czas na jaki zostało zastosowane tymczasowe aresztowanie nie jest nadmierny i powinien być wystarczający dla wykonania dalszych czynności postępowania do czasu uprawomocnienia się wyroku.

W sprawie nie ujawniono żadnej negatywnej przesłanki stosowania tymczasowego aresztowania wskazanej w art. 259 § 1 pkt 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.